

Stk. 2. Saafremt en Valgmenighed har sin egen Kirke, er denne undergivet Forskrifterne i denne Lov med de Lempelser, som efter Andragende fra Menighedens Bestyrelse maatte blive tiltraadt af Ministeriet.

§ 45.

Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. af 19. Februar 1861 og Lov indeholdende et Tillæg til denne Lov af 7. Juni 1873 samt Lov om Kirkers Opvarmning af 9. Marts 1893 ophæves.

§ 46.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De nugældende Hovedregler om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde findes i Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. m. af 19. Februar 1861. At denne Lov trænger til et Gennemsyn, har længe været erkendt, og Spørgsmaalet om en Revision af den optoges da ogsaa allerede af det i Henhold til Lov af 15. Maj 1903 nedsatte kirkelige Udvalg. Det af dette Udvalg udarbejdede nye Forslag til en Synslov forelagdes Rigsdagen i Rigsdagssamlingerne 1912—13 og 1913—14, men vandt ikke Tilslutning her, og siden da har Revisionsspørgsmaalet hvilet. Ved Genforeningen med de sønderjydske Landsdele har det imidlertid været nødvendigt at optage Spørgsmaalet paany, idet der dernede udenfor de saakaldte „Enklaver“, hvor dansk Kirkeret stadig har været gældende, ikke har bestaaet noget Kirkesyn, saaledes som vi har haft det heroppe, men Menighederne under en vis Kontrol fra Myndighedernes Side, dels for saavidt det økonomiske angaar, og dels af Hensyn til Kirkebygningernes og deres Inventars Betydning som arkitektoniske, arkæologiske og historiske Mindesmærker, har haft en vis Selvstændighed og Ansvar i denne Henseende ligesom paa det økonomiske Omraade. I den Skrivelse af 22. Januar 1921, hvori Kirkeministeriet udtalte sig overfor Formanden for det i Henhold til Lov af 10. September 1920 valgte Udvalg for kirkelige Anliggender om de Opgaver, det vilde paahvile Udvalget at udtale sig om, nævnedes Ministeriet da ogsaa Kirkesynslovgivningen, idet man

med Henvisning til den sønderjydske Ordning berørte Muligheden af paa dette Omraade at hidføre en Simplifikation af den heroppe hidtil gældende Ordning (Kirkelig Udvalgs Beretning S. 13).

Som Resultat af det kirkelige Udvalgs Behandling af dette Spørgsmaal foreligger der (Ber. S. 123 ff.) fra Udvalgets Flertal et Forslag til Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v., der væsentlig følger det af det kirkelige Udvalg af 1904 i sin Tid udarbejdede Forslag, som igen væsentlig var bygget paa Loven af 1861, og som derfor ikke i nogen Henseende søgte at hidføre den Simplifikation af Synslovgivningen, som Ministeriet i sin Skrivelse havde antydnet som ønskelig. Forslag i denne Retning foreligger derimod fra det kirkelige Udvalgs Mindretal (Ber. S. 142 ff.), og de Tanker, som her er fremsatte af Mindretallet, har Ministeriet ment væsentlig at burde lægge til Grund for det Lovforslag, som hermed forelægges, idet man dog fra Flertallets Forslag har medtaget flere Bestemmelser, der dels angaar de Principper, der maa ligge til Grund for Behandlingen af Kirkebygningerne og deres Inventar baade fra Menighedsraadenes og de private Kirketiendeejeres Side og fra Myndighedernes Side (§§ 1—6), og dels angaar visse Enkeltheder, som man har maattet anse det for praktisk at medtage i Lovforslaget (§§ 8—15). Hvad Kirkegaardene angaar, har baade Flertal og Mindretal i det kirkelige Udvalg udtalt sig for en mere udførlig Behandling af dette Spørgsmaal i Lovforslaget, idet den hidtil gældende Lovgivning herom